

▶ 3 Diciembre, 2015

CRÍTICA DE MÚSICA CORAL

Pulcre, deliciós Rossini

Petita missa solemne

Autor: Gioacchino Rossini
Intèrprets: Beñat Egiarte, Marta Mathéu, Marina Rodríguez-Cusí i José Antonio López (veus solistes); Josep Buforn (piano); Juan de la Rubia (harmòni). Orfeó Català
Direcció: Josep Vila i Casañas
Lloc i data: Palau de la Música Catalana (1/XII/2015)

ROGER ALIER

Com han canviat els temps! Si els

nobles fundadors de l'Orfeó Català (1891) haguessin sospitat que un dia la coral de la seva creació cantaria al Palau de la Música Catalana una obra de l'aleshores vilipendiat i maltractat Rossini (que per als amants de la música d'aquells temps era el compendi de totes les maldats de l'òpera italiana), possiblement haurien incendiat el local.

No exagero gaire, no; la música per a la gent de pro d'aquella època només era acceptable si era alemanya i especialment la wagneriana. Cinquanta anys més tard, als Concerts de Can Barto-

meu, dels quals tenim un índex molt complet (1948-1960, aprox.), no hi trobareu els noms de Rossini, Bellini i Donizetti i tampoc gaire Verdi ni Puccini. Ara, en canvi, l'Orfeó Català ha cantat sota la direcció de Josep Vila i Casañas, una pulcra, cuidada i deliciosa versió de la *Petita missa solemne* que el compositor es va permetre el luxe de dedicar "al bon Déu" amb un deix d'ironia molt propi del seu tarannà de "bon vivant".

L'ocasió ha estat esplèndida, no sols pel nivell ofert per l'Orfeó, sinó per la qualitat immensa dels intèrprets, començant -és de justícia subratllar-ho- pel refinament increïble del piano solista de Josep Buforn, que ha fet sentir matisos màgics en el seu acompanyant pianístic, sense defallir ni un sol moment en la seva tasca, brillantment secundat també per Juan de la Rubia a l'harmòni, ja que s'ha fet sentir l'obra en la

lluint una veu elegant i de timbre nítid i penetrant, especialment en la seva intervenció solista, la primera del conjunt. Magnífica també la soprano Marta Mathéu, que ha tingut més ocasions de lluir per la major extensió de la seva partitella, i molt ben cantat també el rol de la contralt (en música religiosa és obligat dir-ho així) Marina Rodríguez-Cusí, que feia temps que no sentíem aquí. Ha arrodonit el quartet solista el baix-baríton José Antonio López, amb molta eficàcia.

Si els nobles fundadors de l'Orfeó Català (1891) haguessin sospitat que un dia la coral cantaria una obra de Rossini...

forma original (excepte alguns passatges d'orgue que han estat un luxe innecessari).

Els solistes de primera categoria han inclòs el tenor Beñat Egiarte, que ha reaparegut al Palau

El rapisme de Montipà i Manacor